

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 494/2018
24.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адв. Немање Витомировића и адв. Синише Давчика, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 371/17 од 20.11.2017. године и Вишег суда у Суботици Кж1 7/18 од 08.02.2018. године, у седници већа одржној 24.04.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 371/17 од 20.11.2017. године и Вишег суда у Суботици Кж1 7/18 од 08.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 371/17 од 20.11.2017. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 297. став 5. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца, која ће се рачунати од дана правноснажности пресуде.

Одлучујући о жалби бранилаца окривљеног, Виши суд у Суботици је пресудом Кж1 7/18 од 08.02.2018. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног, адв. Немања Витомировић и адв. Сениша Давчик, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног у захтеву наводе да су и првостепени и другостепени суд погрешно применили закон односно погрешно применили бланкетну норму Закона о безбедности саобраћаја на путевима (у даљем тексту ЗОБС) и то члан 99. став 1. и члан 140. став 3., односно да у конкретном случају није било места примени наведених норми Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због чега је правна квалификација радњи окривљеног погрешна, па је осуђен за дело које нема елементе бића кривичног дела из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Из списка предмета – изреке првостепене пресуде се утврђује да је окривљени критичног дана, управљајући путничким возилом марке „...“, рег. ознаке .., улицом Сењчански пут, спољашном саобраћајном траком од правца улице Соње Маринковић ка улици Еугена Кумичића, не придржавајући се саобраћајног прописа из члана 99. став 1. у вези члана 140. став 3. ЗОБС-а, угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи... на тај начин што на полураскрсници улице којом се кретао и улице Еугена Кумичића, испред бицикличке стазе која се налази уз обележени пешачки прелаз, а на коме је саобраћај регулисан светлосним саобраћајним знацима, није зауставио своје возило и пропустио возача бицикла, оштећену ББ, која је управљала бициклом по бицикличкој стази у улици Сењчански пут и у висини наведеног пешачког прелаза усмерила кретање према коловозу и тако показала намеру да ступи на бицикличку стазу на коловозу у улици Сењчански пут и пређе коловоз са десне на леву страну, док јој је светлосним саобраћајним знаком био дозвољен пролаз, те је дошло до контакта предње десне стране путничког возила којим је управљао окривљени и предњег точка бицикла оштећене, услед чега је оштећена пала на коловоз и задобила тешку телесну повреду ... .

Одредбом члана 99. став 1. ЗОБС-а прописано је да уколико је саобраћај на пешачком прелазу регулисан светлосним саобраћајним знаковима или знаковима полицијског службеника, возач је дужан да своје возило заустави испред пешачког прелаза када му је датим знаком забрањен пролаз, а ако му је на таквом прелазу датим знаком дозвољен пролаз, возач је дужан да пропусти пешака који је већ ступио на пешачки прелаз или показује намеру да ће ступити на пешачки прелаз, док му је светлосним саобраћајним знаком или знаком полицијског службеника прелаз био дозвољен.

Одредбом члана 140. став 3 ЗОБС-а прописано је да се на преласку бицикличке стазе за кретање возила из става 1. тог члана преко коловоза могу користити уређаји за регулисање кретања пешака, ако се стаза налази уз обележени пешачки прелаз.

По оцени Врховног касационог суда из изреке првостепене пресуде јасно произилази да је окривљени критичном приликом поступао супротно обавези из члана 99. став 1. у вези члана 140. став 3. ЗОБС-а јер није, као учесник у саобраћају на путевима – возач путничког моторног возила, испред бицикличке стазе која се налази уз обележени пешачки прелаз, а на коме је саобраћај регулисан светлосним саобраћајним знаковима, зауставио своје возило и пропустио возача бицикла, оштећену ББ која је управљала бициклом по бицикличкој стази и у висини наведеног пешачког прелаза усмерила кретање према коловозу и тиме покалаза намеру да пређе коловоз са десне на леву страну док јој је светлосним саобраћајним знаком био дозвољен пролаз, те је дошло до контакта возила окривљеног и предњег точка бицикла оштећене. Стога Врховни касациони суд супротне наводе захтева да у конкретном случају није било места примени бланкетних норми из члана 99. став 1. у вези члана 140. став 3. ЗОБС-а, а тиме и о повреди закона из члана 439. тачка 2. ЗКП оцењује као неосноване.

Браниоци у захтеву наводе и да побијаним пресудама није правилно утврђен узрок незгоде, да је погрешно квалификована улога оштећене као учесника у саобраћају ... чиме у суштини оспоравају чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Осим тога, браниоци у захтеву наводе да је у другостепеној пресуди у потпуности изостало образложење и изјашњење суда на жалбене наводе којима се указује на погрешну примену Закона о безбедности саобраћаја, чиме указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног оценио неоснованим и на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић